

Målnummer:	3374-03	Avdelning:	2
Avgörandedatum:	2005-10-03		
Rubrik:	Periodisering av ersättning som utbetalats till ett bolag dels som skadestånd för avtalsbrott, dels för åtagande att inte bedriva med annat bolag konkurrerande verksamhet har inte ansetts förenligt med god redovisningssed.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none">• 24 § kommunalskattelagen (1928:370)• 24 § anvisningarna punkt 1 kommunalskattelagen (1928:370)		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none">• RÅ 1999 ref. 32• RÅ 2002 ref. 84• RÅ 2002 ref. 94• RÅ 2003 not. 127		

REFERAT

Skattemyndigheten i Stockholm beslutade den 22 december 1998 att höja Milda Makter Media AB:s (bolaget) inkomst av näringsverksamhet med 961 386 kr avseende räkenskapsåret den 1 september 1996 - den 31 augusti 1997.

Bolaget begärde omprövning av beslutet.

Vid omprövning den 5 maj 1999 beslutade skattemyndigheten att inte ändra tidigare beslut. Som skäl för sina beslut anförde skattemyndigheten följande. Bolaget har under räkenskapsåret erhållit kompensation för avtalsbrott med 961 386 kr. Intäkter skall redovisas vid den tidpunkt de realiserats. Enligt god redovisningssed anses en intäkt realiserad när parterna i huvudsak fullgjort sina åtaganden. Utbetalningen av ersättningen till bolaget är inte villkorad av att bolaget åtagit sig att i framtiden aktivt tillhandahålla någon form av motprestation. Intäkten är realiserad i och med att parterna nått en överenskommelse och bolaget erhållit ersättning. Bolaget kan därmed inte anses ha rätt att med skatterättslig verkan periodisera ersättningen till annat år än det då ersättningen erhöles. Fråga skulle i stället kunna vara om reservering för framtida kostnader. Bolaget har dock inte visat att de i balansräkningen redovisade löne- och kontorskostnaderna är hänförliga till erhållen kompensation och inte till de intäkter bolaget har haft under räkenskapsåret den 1 september 1997 - den 31 augusti 1998. Erhållen kompensation kan i princip inte möta några framtida utgifter såvida inte bolaget är "vilande" fram till avtalstidens utgång. Med "vilande" avses att bolaget har kvar kostnader för lokaler och personal utan att ha någon verksamhet.

Bolaget överklagade omprövningsbeslutet hos länsrätten och yrkade att erhållen kompensation skulle periodiseras som förutbetalda intäkter i enlighet med inlämnad deklaration. Till stöd för sin talan anförde bolaget följande. Bolaget hade ett avtal om att försälja reklamplatser åt ARE-bolagen från och med den 1 juli 1997 till och med den 31 december 1998. Ersättningen från ARE-bolagen skulle utgå enligt provision och genom avtalet var bolaget mer eller mindre försäkrat inkomster till och med den 31 december 1998. ARE-bolagen sade dock upp avtalet i samband med en ägarförändring. Bolaget erhöles en kompensation på grund av avtalsbrott under förutsättning att någon gentemot ARE-bolagen konkurrerande verksamhet inte skulle bedrivas. Bolaget erhöles således begränsade intäkter under den tid som konkurrensklausulen gällde och kompensationen har därför periodiserats. Den förutbetalda intäkten har matchats mot löne- och kontorskostnader under den tid bolaget är

förhindrat att bedriva den i konkurrensklausulen avsedda verksamheten. Bolaget har under avtalstiden haft ansvar för en anställd med kompetens inom den ordinarie verksamheten. Upprätthållande av kontaktnät har varit viktigt liksom att om möjligt finna nya möjligheter och verksamheter för bolaget. Matchningsprincipen innebär att kostnaderna normalt skall redovisas samtidigt som de intäkter vilka de skapat. Bolaget har tydligt redovisat såväl förpliktelser som ansvar samt proportionering av inkomst för att bemöta kostnader efter det aktuella beskattningsårets utgång. Kompensationen som erhöles den 29 augusti 1997 har under följande räkenskapsår, dvs. den 1 september 1997 - den 31 augusti 1998, matchats mot löne- och kontorskostnader uppgående till 506 449 kr. Intäkterna under detta räkenskapsår uppgick endast till 35 280 kr. Bolaget har på grund av konkurrensklausulen haft svårt att få nya uppdrag. Eftersom kostnaderna vida överstiger intäkterna har matchningsprincipen iakttagits. Försiktighetsprincipen har iakttagits då för stora intäkter inte redovisats och realisationsprincipen har följts eftersom bolaget intäktsför då förpliktelserna enligt avtalet fullgjorts. Periodisering av förutbetalda intäkter har skett i enlighet med god redovisningssed. Värt att notera är att intäkten kom bolaget tillhanda två dagar före bokslut och att bolaget ursprungligen tänkt fakturera kompensationen i rater/poster under avtalsperioden i likhet med hur intäkterna skulle ha kommit bolaget tillhanda om avtalet hade fullföljts. Skattemyndigheten uppgav dock på förfrågan att detta inte var nödvändigt då kompensationen periodiserades i enlighet med en avtalsperiod som innehöll förpliktelser och då matchningsprincipen iaktogs.

Länsrätten i Stockholms län (2000-10-04, ordförande Diurson) yttrade: Enligt 24 § kommunalskattelagen (1928:370), KL, beräknas inkomst av näringsverksamhet enligt bokföringsmässiga grunder i den mån dessa inte strider mot bestämmelserna i denna lag. - Av punkt 1 första stycket av anvisningarna till 24 § KL framgår att för skattskyldig som har haft ordnad bokföring skall beräkningen av inkomst ske på grundval av hans bokföring med iakttagande av bestämmelserna i denna anvisningspunkt. Av tredje stycket framgår att vid beräkning av inkomst enligt bokföringsmässiga grunder skall iakttas att en inkomst skall anses ha åtnjutits under det år, då den enligt god redovisningssed bör tas upp som intäkt i räkenskaperna. - I revisionsberättelse för AB Grundstenen 80423 (sedermera Milda Makter Media AB) anger godkände revisorn Hans Hårdberg följande. Han har granskat årsredovisningen, räkenskaperna och styrelsens förvaltning för räkenskapsåret den 1 september 1996 - den 31 augusti 1997. Granskningen har utförts enligt god revisionssed. Han tillstyrker att resultaträkningen och balansräkningen fastställs, att vinsten disponeras enligt förslaget i förvaltningsberättelsen samt att styrelsen beviljas ansvarsfrihet för räkenskapsåret. - Länsrätten gör följande bedömning. - Bolagets intäktsredovisning av kompensation för avtalsbrott skall läggas till grund för beskattningen om den inte strider mot särskilda bestämmelser i KL eller god redovisningssed. Några särskilda bestämmelser i KL för sådana inkomster finns inte. Fråga är då om bolagets intäktsredovisning varit förenlig med god redovisningssed. - Avgörande för när en intäkt skall redovisas enligt god redovisningssed är den så kallade realisationsprincipen. Enligt denna princip skall en intäkt redovisas när den som skall prestera något i huvudsak har fullgjort sin prestation. För en inkomstperiodisering i skattehänseende krävs att inkomsten omfattar förpliktelser eller dylikt som kvarstår efter beskattningsårets utgång och att dessa förpliktelser till sitt innehåll är så klart angivna att inkomsten kan proportioneras i förhållande till dessa. Bolaget har erhållit en kompensation för avtalsbrott och bolaget har inte åtagit sig att efter beskattningsårets utgång aktivt tillhandahålla någon form av motprestation. Att bolaget är förhindrat att bedriva konkurrerande verksamhet utgör enligt länsrättens bedömning inte en förpliktelse i här avsedd bemärkelse. Länsrätten gör med hänsyn härtill och i likhet med skattemyndigheten bedömningen att intäkten är realiserad då parterna nått en överenskommelse och bolaget erhållit ersättningen. Bolaget saknar därmed rätt att med skatterättslig verkan periodisera ersättningen om 961 386 kr. - Fråga återstår om bolaget i stället äger rätt till avdrag för avsättningar för framtida utgifter. Den bokföringsmässiga redovisningen är intäktsorienterad. Avsättningar för

framtida utgifter kan motiveras med de bokföringsmässiga matchnings- och försiktighetsprinciperna. Enligt den förra skall till redovisningen av intäkterna knytas alla kostnader som intäktsförvärvet medför. De avsättningar som motiveras av försiktighetsprincipen är framtida förluster vilka har samband med innevarande eller tidigare års verksamhet och härvid krävs inte något samband med en intäkts förvärvande. Bolaget anser att matchningsprincipen har iakttagits eftersom kompensationen matchats mot efterföljande räkenskapsårs löne- och kontorskostnader samt eftersom kostnaderna vida överstiger intäkterna för det efterföljande räkenskapsåret. Länsrätten noterar emellertid i likhet med skattemyndigheten att bolaget inte har visat att de aktuella löne- och kontorskostnaderna är hänförliga till den erhållna kompensationen och inte till de intäkter bolaget hade under räkenskapsåret den 1 september 1997 - den 31 augusti 1998. Bolaget har inte heller visat att bolaget haft sådana förluster som skulle motivera en avsättning enligt försiktighetsprincipen. Bolaget saknar därmed rätt till avdrag för avsättningar för framtida utgifter. Överklagandet skall således avslås. - Länsrätten avslår överklagandet.

Bolaget överklagade länsrättens dom och yrkade i första hand att löne- och kontorskostnaderna för räkenskapsåret den 1 september 1997 - den 31 augusti 1998 uppgående till 470 629 kr skulle hänföras till taxeringsåret 1998 och avdragas från intäkter om 961 386 kr med åtföljande korrigerings för taxeringen 1999. I andra hand yrkade bolaget att periodisering av den erhållna kompensationen skulle göras i enlighet med vad bolaget yrkat i länsrätten. Till stöd för sin talan anförde bolaget bl.a. följande. Bolaget erhöll under räkenskapsåret den 1 september 1996 - den 31 augusti 1997 kompensation för avtalsbrott med 961 386 kr. Ersättningen erhöles den 29 augusti 1997 från ARE-bolagen och grundade sig på ett avtal mellan parterna avseende försäljning av reklamplatser åt ARE-bolagen fr.o.m. den 1 juli 1997 t.o.m. den 31 december 1998, dvs. under 1,5 år. Beloppets storlek indikerar att det rörde sig om ersättning för 1,5 år. Eftersom det är intäktsredovisningen som primärt bestämmer redovisningsperioden kräver god redovisningssed att häremot svarande kostnader reserveras. I och med att verksamhetsgrenen belagts med konkurrensklausul, i princip ett förlustprojekt, framåt i tiden är det nödvändigt att i bokslutet per den 31 augusti 1997 reservera kostnader i form av löner inklusive arbetsgivaravgifter och övriga omkostnader för projektet ARE-bolagen. Detta projekt har stora likheter med pågående arbeten och ska därför behandlas som sådant. Detta innebär att löne- och kontorskostnader uppgående till 506 449 kr minus 35 820 kr dvs. 470 629 kr skall, enligt god redovisningssed, matcha intäkter räkenskapsåret 1996/97. Auktoriserade revisorn har pekat på att en grundregel för god redovisningssed är att intäkter och kostnader avseende en prestation från ett företag skall hänföras till samma period. Frågan är vilken period det är som gäller. Svaret är att det är intäkten som bestämmer perioden. Att så är fallet framgår även av årsredovisningslagen. Bokföringsmässiga grunder förutsätter att inkomster och utgifter skall periodiseras till det räkenskapsår dit de hör. Avgörande är när affärshändelsen äger rum. Sammantaget medför detta att intäkterna skall redovisas räkenskapsåret den 1 september 1996 - den 31 augusti 1997 men också samtliga kostnader för erhållande av intäkterna. Därför måste kostnader i form av löner, arbetsgivaravgifter och övriga omkostnader hänföras till detta räkenskapsår. Det framstår som klart att detta har varit reklamuppdrag för ARE-bolagens räkning och likheten med pågående arbeten är slående.

Skattemyndigheten bestred bifall till överklagandet.

Kammarrätten i Stockholm (2003-04-10, Schön-Engqvist, referent, Hermansson) yttrade: Enligt 24 § KL skall inkomst av näringsverksamhet beräknas enligt bokföringsmässiga grunder i den mån dessa inte strider mot särskilda bestämmelser i lagen. Enligt punkt 1 första stycket av anvisningarna till 24 § KL skall inkomstberäkningen för skattskyldig som haft ordnad bokföring ske på grundval av denna med beaktande av bestämmelserna i anvisningspunkten. I tredje stycket i anvisningspunkten föreskrivs bl.a. följande. Vid beräkning av inkomst enligt bokföringsmässiga grunder skall

iakttas, att en inkomst skall anses ha åtnjutits under det år, då den enligt god redovisningssed bör tas upp som intäkt i räkenskaperna. - Av handlingarna i målet framgår bl.a. följande. Bolaget, som har brutet räkenskapsår som löper från den 1 september till den 31 augusti, hade ingått avtal med ARE-bolagen om att försälja reklamplatser åt ARE-bolagen. Bolaget hade enligt avtalet ensamrätt att försälja reklam på ARE Backlight-tavlor inom Sverige. Avtalet tecknades 1996 och gällde från och med den 1 juli 1997 till och med den 31 december 1998. Ersättningen från ARE-bolagen skulle utgå enligt provision baserad på nettofaktureringen i bolaget. I samband med ägarförändringar hos ARE-bolagen sade ARE-bolagen upp avtalet den 26 juli 1997. Den 29 augusti 1997, dvs. två dagar före bokslutet, erhöll bolaget 1 218 658 kr från ARE-bolagen som kompensation dels för avtalsbrott dels ock för att bolaget under avtalstiden inte fick bedriva med ARE-bolagen konkurrerande verksamhet. Ursprungligen hade bolaget tänkt att fakturera kompensationen i rater/poster under avtalsperioden i likhet med hur intäkter (dock väsentligt större) skulle komma till bolaget om avtalet inte brutits. Vid förfrågan i juni eller juli 1997 hos såväl skattemyndigheten som revisionsexpertis erhöll bolaget den upplysningen att detta inte behövdes då kompensationen kunde periodiseras i enlighet med avtalsperioden, vilken innehöll förpliktelser. På detta sätt iaktogs matchningsprincipen för att möta framtida kostnader. Bolaget har uppgivit att kompensationen innebar förpliktelser att inte bedriva ordinarie verksamhet eller verka i konkurrens med tidigare avtalspart fram till den 31 december 1998. Bolaget har under avtalstiden haft ansvar för en anställd med kompetens inom den ordinarie verksamheten. Det har varit viktigt för bolaget att under avtalsperioden upprätthålla sitt kontaktnät för att om möjligt finna nya framtida möjligheter/verksamheter. Bolaget erhöll under den tid konkurrensklausulen gällde begränsade intäkter på grund av svårigheter att finna icke konkurrerande uppdrag. I redovisningen periodiserade bolaget den erhållna kompensationen, 1 218 658 kr, jämnt fördelad över avtalstiden, varav 135 406 kr hänfördes till tiden den 1 juli 1997 - den 31 augusti 1997. Härutöver redovisades 10 procent av intäkten (121 866 kr) samma räkenskapsår som uppstartningskostnad och minskade sedan de två följande räkenskapsårens periodiserade intäkter med 1/16 per månad. Detta innebär att (1 218 658 - 135 406 - 121 866 =) 961 386 kr fördelades över tiden den 1 september 1997 - den 31 december 1998. Under räkenskapsåret den 1 september 1997 - den 31 augusti 1998 har bolaget haft intäkter om 35 280 kr och lönekostnader och kontorskostnader uppgående till 506 449 kr. - Bestämmelserna i KL innebär att bolagets intäktsredovisning skall läggas till grund för beskattningen, om den inte strider mot god redovisningssed eller särskilda bestämmelser i KL. Om god redovisningssed ger utrymme för olika alternativ i fråga om periodiseringen, skall beskattningen grundas på det av bolaget i redovisningen valda alternativet. Ersättningar för tjänster som skall utföras under en kommande period, skall intäktföras antingen när prestationen i sin helhet är fullgjord eller löpande under perioden. (Jfr bl.a. RÅ 1999 ref. 32, RÅ 2002 ref. 84 och 94). - Kammarrätten gör följande bedömning. - Eftersom bolaget i sin bokföring inte har gjort avsättningar för framtida utgifter, kan avsättningar i efterhand inte läggas till grund för taxeringen. Bolagets förstahandsyrkande kan således inte bifallas. - I andra hand har bolaget yrkat, som det får förstås, att den ersättning som erhållits som kompensation skall periodiseras över avtalsperioden på det sätt som bolaget gjort i sin intäktsredovisning. - Fråga uppkommer då om den ersättning som bolaget erhöll den 29 augusti 1997 från ARE-bolagen som kompensation för avtalsbrott var realiserad detta datum genom att parterna kan anses ha fullgjort sina åtaganden i och med att ersättningen erlades i huvudsak. Ersättningen - som bl. a. avsåg kompensation för uteblivna framtida intäkter - erhöles under den förutsättningen att bolaget under avtalstiden inte bedrev med ARE-bolagen konkurrerande verksamhet. Bolaget var inte skyldigt att aktivt tillhandahålla någon form av motprestation men bolaget var genom konkurrensklausulen förhindrat att bedriva konkurrerande verksamhet, vilket var en förpliktelse enligt uppgörelsen. Skyldigheten att under ifrågavarande tidsperiod inte bedriva konkurrerande verksamhet måste betraktas som en förpliktelse som löpande fullgörs under avtalstiden. Kammarrätten finner inte anledning att ifrågasätta bolagets

uppgifter om att bolaget under avtalsperioden endast bedrivit företagsuppehållande åtgärder såsom vidmakthållande av kontaktnät och försök att finna nya verksamheter. Enligt kammarrättens mening har bolaget vid tidpunkten för ersättningens erläggande inte i huvudsak fullgjort sitt åtagande enligt uppgörelsen utan denna förpliktelse har löpande fullgjorts under avtalsperioden. - Enligt god redovisningssed är det möjligt att löpande under perioden intäktsföra ersättningar för tjänster som skall utföras under en period som hänför sig till flera räkenskapsår. Med hänsyn härtill finner kammarrätten att god redovisningssed i det aktuella fallet ger utrymme för att periodisera intäkten på sätt bolaget gjort och att bolagets intäktsredovisning således inte strider mot god redovisningssed eller särskilda bestämmelser i KL. Bolagets intäktsredovisning skall därför läggas till grund för beskattningen och innebär således att 961 386 kr av erhållen kompensation inte skall tas upp till beskattning vid 1998 års taxering. Överklagandet skall således bifallas. - Kammarrätten förklarar med bifall till överklagandet och med ändring av skattemyndighetens beslut och länsrättens dom att periodiseringen av erhållen kompensation för avtalsbrott i bolagets räkenskaper skall läggas till grund för bolagets inkomsttaxering.

Lagmannen Berglin var skiljaktig och anförde: Jag delar länsrättens bedömning och ändrar inte den överklagade domen.

Skatteverket överklagade kammarrättens dom och yrkade att bolaget skulle taxeras i enlighet med länsrättens dom.

Bokföringsnämnden (BFN) anförde i yttrande till Regeringsrätten följande.

En inkomst som ett företag får som ersättning för ett åtagande som innebär att det inte kommer att utföras någon prestation skall, enligt god redovisningssed 1997, redovisas som en intäkt i den tidsperiod då företaget fått rätt till ersättningen. Motsvarande gäller idag. - Den fördelning över flera redovisningsperioder av ersättning från ARE-bolagen som bolaget gjort i sitt bokslut den 31 augusti 1997 är således inte förenlig med god redovisningssed.

BFN anförde som motivering till sitt yttrande bl.a. följande.

Frågan som BFN i första hand har att ta ställning till är i vilken eller vilka redovisningsperioder den inkomst som bolaget erhållit skall redovisas som intäkt. Först därefter kan det prövas hur kostnader skall periodiseras. - - - Såvitt framgår av utredningen torde ersättningen ha betalats dels som en kompensation för att ARE-bolagen brutit ett avtal som inneburit att bolaget haft rätt att nyttja vissa reklamplatser som tillhör ARE-bolagen, dels som en ersättning för att bolaget under en viss begränsad tid skulle underlåta att konkurrera med ARE-bolagen. - - - En grundläggande princip inom redovisningen är den så kallade realisationsprincipen. Realisationsprincipen kommer i lagen till uttryck i årsredovisningslagens (1995:1554) bestämmelser om att endast konstaterade intäkter får tas med i resultaträkningen (2 kap. 4 § första stycket 3 a) och att intäkter som är hänförliga till räkenskapsåret skall tas med oavsett tidpunkten för betalning (2 kap. 4 § första stycket 4). - Realisationsprincipen innebär bland annat att ett företag skall redovisa en inkomst från ett åtagande som en intäkt när det i allt väsentligt utfört den prestation det åtagit sig att utföra. I ett fall då företaget gjort ett åtagande som innebär att företaget inte skall utföra någon prestation leder realisationsprincipen till att inkomsten skall redovisas som en intäkt när företaget har rätt till inkomsten. - - - Först bör det konstateras, att en ersättning som avser skadestånd för avtalsbrott i princip skall redovisas som intäkt i den tidsperiod när rätten till skadestånd uppstått. - - - Detta gäller även i det fall skadeståndet skall kompensera för utebliven vinst, som skulle ha tillfallit det skadelidande företaget i en senare tidsperiod än den i vilken det får rätt till skadeståndet. Det förhållandet att kommande vinster ersätts av en rätt till skadestånd innebär att inkomsten realiserats och den skall därför direkt redovisas som en intäkt. - - - Det åtagande som bolaget gjort innebär, som BFN uppfattar det, att företaget inte skall utföra någon prestation. Inkomsten

skall därför redovisas som intäkt då företaget fått rätt till inkomsten. - För att avgöra om en inkomst ska periodiseras eller ej måste man alltså bedöma huruvida en prestation skall utföras eller inte. I en del fall kan detta vara svårt att avgöra, till exempel då kravet på prestation inte tydligt kan hänföras till faktiskt handlande eller i vart fall endast till mycket måttliga faktiska insatser. Här finns anledning att dela in fallen i olika kategorier. - En första kategori är de avtal där det är säkert att det kommer att krävas en prestation, men insatserna är så måttliga att det kan ifrågasättas om inte inkomsten omedelbart skall redovisas som intäkt. - - - En andra kategori är de avtal som kan komma att kräva insatser, men där det finns betydande osäkerhet om det kommer att ske och i så fall i vilken utsträckning. - - - En tredje kategori är avtal där ersättning utgår för att företaget skall avstå från en insats. Typiskt är det frågan om att företaget åtagit sig att underlåta ett visst handlande och man kan ofta beskriva avtalen i termer av inskränkning i möjligheterna att nyttja en tillgång eller en resurs som finns i företaget. Till denna kategori kan t.ex. hänföras ett stöd som ges mot villkor att företaget skall avstå från viss produktion (jfr RÅ 1997 not. 51). Principiellt skiljer sig dessa avtal från de föregående genom att man redan från början kan konstatera att det inte kommer att bli aktuellt för företaget att utföra någon prestation. BFN menar att det aktuella fallet är att hänföra till denna kategori. - Utifrån ett företagsekonomiskt synsätt är de primära konsekvenserna av det åtagande företaget i sistnämnda fall gjort, att framtida inkomster som företaget skulle ha fått uteblir. Utgifter för att ställa om verksamheten kan uppstå, men dessa torde i regel vara av underordnad betydelse i förhållande till de förlorade inkomsterna. För avtal av detta slag innebär en tillämpning av realisationsprincipen enligt BFN:s mening att inkomsten skall redovisas som en intäkt redan när företaget fått rätt till inkomsten, eftersom företaget då fullgjort den prestation det har att göra.

Bolaget som förelades att inkomma med svar på Skatteverkets överklagande och BFN:s yttrande hördes inte av.

Regeringsrätten (2005-10-03, Eliason, Wennerström, Nord, Brickman) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Enligt 24 § KL, i den lydelse som är tillämplig i målet, skall inkomst av näringsverksamhet beräknas enligt bokföringsmässiga grunder i den mån dessa inte strider mot bestämmelser i lagen. Enligt punkt 1 första stycket av anvisningarna till 24 § KL skall inkomstberäkningen för skattskyldig som har haft ordnad bokföring ske på grundval av hans bokföring med iakttagande av bestämmelserna i anvisningspunkten. I tredje stycket i anvisningspunkten anges bl.a. följande. Vid beräkning av inkomst enligt bokföringsmässiga grunder skall iakttas att en inkomst skall anses ha åtnjutits under det år, då den enligt god redovisningssed bör tas upp som intäkt i räkenskaperna, även om inkomsten ännu inte har uppburits kontant eller eljest kommit den skattskyldige tillhanda. - Motsvarande bestämmelser finns numera i 14 kap. 2 och 4 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Bestämmelserna innebär att till grund för beskattningen skall läggas bolagets intäcksredovisning, om den inte strider mot god redovisningssed eller särskilda bestämmelser i KL. Några sådana särskilda bestämmelser finns inte beträffande intäkter av nu aktuellt slag.

BFN har funnit att bolagets intäcksredovisning med avseende på den ersättning bolaget erhållit från ARE-bolagen dels för avtalsbrott, dels för bolagets åtagande att inte bedriva med ARE-bolagen konkurrerande verksamhet inte är förenlig med god redovisningssed. Regeringsrätten finner inte anledning att göra någon annan bedömning. Skatteverkets talan skall därför bifallas.

Regeringsrättens avgörande. Med bifall till överklagandet upphäver Regeringsrätten kammarrättens dom och fastställer det slut länsrättens dom innehåller.

Föredraget 2005-06-29, föredragande Heinefors, målnummer 3374-03

Sökord: Inkomst av näringsverksamhet; Beskattningsår

Litteratur:
